Fru Gehejmeraadinde Casse

15. Novbr. 1805—15. Novbr. 1895.

Den Slægt, der nu er ung, er tit saa gammel,
at Haar og Sind er graat, og Viljen Siv,
og naar man ser den, føler man sig vammel
ved al den Brist paa Viljekraft og Liv.

Saa gør det godt at se den gamle Frue
med Ryggen rank og end med Foden let
med Hjertet ungt og med Begejstrings Lue
i Øjet, naar det gælder Kvinders Ret.

En Tak vi bringe vil paa Højtidsdagen,
for hvad hun virket har i Kvinders Lejr,
for frejdigt Syn og *Tro* paa Kvindesagen,
den Tro, som fører Sagen frem til Sejr.

Severine Andrea Casse, født *Engelbreth*, født den 15. November 1805 i Lyderslev Præstegaard, Datter af Provst *Wolff Frederik Engelbreth*, blev gift den 17. September 1830 med Dr. juris *A. L. Casse*, med hvem hun har 7 Børn, alle levende.

Saaledes lyder i faa Linier den 90-aariges Levned. Men hvilket rigt aandeligt og hjerteligt Liv rummes ikke indenfor Rammen af disse faa Mærkedage, indtil denne d. 15. November 1895.

Vi, som glæder os over hendes varme Iver for Kvindesagen, skal af dette rige Liv kun fremdrage nogle faa Træk.

Hendes stærke Retfærdighedsfølelse var uden Tvivl, hvad der mest drev hende frem til Kamp for denne hendes Hjertesag. Retfærdighedsfølelsen var vist ogsaa Hoveddrivkraften hos hendes højtbegavede Ægtefælle, den tidligere Justitsminister, og dog saa han denne Sag fra et helt andet Synspunkt end hun. Han var snarere imod end for Kvindesagen i moderne Forstand. Med fin kvindelig Takt forstod hun alligevel — uden at saare ham — at virke for den Sag, som ikke tillige var hans. Ham saa man ikke, da Sagens københavnske Venner den 11. Februar 1872 samledes i hendes Hjem. Man vidste, at han sad inde i sin egen Stue. Man lige som følte hans Nærværelse. Man følte den gennem hende; ti man følte — uden at se —, at Ægtefællerne ydede